

BULLETIN

JUNI 2004 ÅRGÅNG NR 19

BULLETINEN utges av Reuterswärdsska Släktföreningen. Ansvarig utgivare: Gustav Reuterswärd. Postgiro 20 28 55-3
Postadress: Sekr. Marina Reuterswärd, Rosornas Väg 15, 182 38 Danderyd. Tel 08/755 57 58, 070 756 42 88
Epost: marina.reutersward@telia.com Släktföreningens hemsida: www.reutersward.info

I detta nr:

ORDFÖRANDEN HAR ORDET	3	BILDSVEP FRÅN LANNASKEDE-RESAN	12-14
MÅNS RD'S TAL VID ANDERS FREDRIKS GRAVSTEN	4	INTERIÖR FRÅN LANNASKEDE GAMLA KYRKA	15
RESA TILL LANNASKEDE GAMLA KYRKA	5-6	FLICKA I FRANKFURT	16
ANNONS SLÄKTBOKEN	5	<i>Felicia Reuterswärd (II)</i>	
GRUVINGENIÖREN I KIRUNA	8-9	FÅGEL FENIX I GAMLA STA'N	17
<i>Olof Reuterswärd (III)</i>		UPPMÄRKSAMMAD LOKALNYHET . .	18
www.reutersward.info	10	FAMILJESIDAN	19
<i>ett nytt hem för Reuterswärdarna</i>		SKATTMÄSTARENS RAPPORT	20-21
MAGISTER I STRESSPREVENTION . . .	11	STYRELSEN	22
<i>Marie Reuterswärd (II)</i>			

Meddelande FRÅN STIPENDIENÄMNDEN

Styrelsen för Reuterswärdsska släktföreningen inbjuder Dig härmed att söka stipendium på 6.000 kronor. Studiestipendier kan utgå till studerande släktmedlemmar eller medlemmar som gör praktiktjänstgöring. Berättigade att söka stipendier är medlemmar av släktföreningen födda 1978-1987.

Välkommen med Din ansökan på bifogad blankett

FÖRE DEN 10 SEPTEMBER 2004.

Sänd din ansökan till
Reuterswärdsska släktföreningen, Stipendienämnden
c/o Patrik O Reuterswärd, Ekebydalsvägen 2,
182 65 Djursholm. Tel: 08-755 16 62
famreutersward@yahoo.se eller
patrik.reutersward@corr-institute.se

Blankett bifogas denna tidning!

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck, genom insättning på postgirokonto nr 20 28 55-3. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– En Västgöta Ryttare av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdsska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor. Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976. Småland av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinno sidan (stencilupplaga).

Reuterswärdsska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil.Dr Ulla Johanson.
Pris 375:- exkl porto.

Ordföranden har ordet

Den 6:e juni, på Sveriges Nationaldag och årsdagen av Anders Fredrik Rds bortgång 1828, invigde släktföreningen den nya sten vi rest över Anders Fredrik på Lannaskede gamla kyrkogård. Vid stenen hölls en kort ceremoni med tal av ordförande Gustav Rd och vår huvudman Måns Rd. Familjen Kabell-Kjaer, nuvarande ägare till Anders Fredriks boställe Rosenholm framförde ett stort tack och kände tillfredsställelse och glädje över att stenen nu är på plats. Efter ceremonin och visning av den gamla kyrkan gjordes ett besök på Rosenholm. Även gamla boställen som Ekäng, Björnskog och Ramkvilla besöktes.

Vetlanda-Posten, som var närvarande vid ceremonin har i två artiklar uppmärksammat den nya stenen.

flera positiva artiklar stött oss.

Och sist men inte minst är det Per Reuterswärd. Utan hans kunskap och engagemang hade det inte stått en sten här idag.

Till alla dessa vill jag och hela styrelsen framföra ett varmt tack.

Gustav Reuterswärd

gustav.reutersvard@telia.com

* Efter ceremonin berättade fru Kabell-Kjaer att hon 1958 då hon kom till Rosenholm och Lannaskede vid ett flertal tillfällen besökte den ursprungliga stenen.

TALET VID MINNESSTENEN

Denna dag år 1828 avled Anders Fredrik Reuterswärd som då hade köpt sig en gravrätt för sig och sin familj på denna kyrkogård "för evig tid".

Men tiden är relativ och blev i det här fallet kanske 130 år. Exakt när stenen försvann vet vi inte, men förmodligen någon gång under 1950-talet.*

Det vi vet är att då chefsrevisor Erik Rd inventerade gamla Reuterswärdiska boställen i Östergötland och Småland i början av 1970-talet så var stenen försvunnen.

Redan 1975 skickade släktföreningens styrelse en ansökan till kyrkorådet i Lannaskede med begäran att få resa en ny sten. Denna ansökan avslogs dock.

När Göran Rd tillträdde som ordförande i släktföreningen 1985 började han intressera sig för vad som hänt med stenen. 1994 efterträddes han av Per Rd och nu tog ärendet fart. Styrelsen gjorde en ny ansökan 1995 som även den avslogs, men blev startpunkten för ett stort antal skrivelser fram och tillbaka och som slutligen resulterade i att vi fick resa denna sten.

Många personer har hjälp och stött oss under detta arbete.

Det är till exempel landsantikvarien vid länsstyrelsen i Jönköping, Per-Olof Ringqvist som ansåg att det var motiverat med en minnessten med tanke på den personhistoria som är knuten till Anders Fredrik; det är advokaten Carl-Gustav Lönnborg som hjälpt oss med befintlig juridik gällande gravrätter; det är Gun Edholm från Vadstena som fann det dokument som visar att Anders Fredrik skäkt en gåva till Lannaskede kyrka för att på så vis erhålla en gravrätt; det är Ulf Gyllenhammar och Birgitta Hoberg vid Riksantikvarieämbetet som hjälpt till med bevisningen angående Anders Fredriks gravrätt; det är familjen Kabell-Kjaer på Rosenholm, Helena Höjer i Hembygdslöreningen och det är Vetlandaposten som i

Ordförande Gustav lägger ner blommor vid minnesstenen.

Tal vid Anders Fredriks gravsten

SLÄKTENS HUVUDMAN MÅNS RD'S TAL PÅ LANNASKEDE GAMLA KYRKOGÅRD 6 JUNI 2004

Anders Fredrik Reuterswärd född 1756 och död den 6 juni 1828 det vill säga idag för 176 år sedan. Han blev knappt 72 år gammal.

Vem var då denne Anders Fredrik? Son till Lorentz Peter Reuterswärd. Han var det 8:e barnet i en stor syskonskara. Han utbildade sig till militär, som alla andra vid den tiden och blev så småningom löjtnant vid det svenska regementet i Paris – Royal Suédois under Axel von Fersens ledning. Han kom att arbeta utom riket i ca tjugo år. Först som adjutant och kurir till Axel von Fersen i Paris och Brüssel. Anders Fredrik kom att bli förknippad med försöket att rädda det franska kungaparet Ludvig XVI och Marie Antoinette från galgen genom ett flyktförsök, som tyvärr misslyckades de infångades snöpligen i Varennes.

RÖDA NEJLIKAN

Detta äventyr som på uppmaning av Gustaf III genomfördes av Axel von Fersen och Anders Fredrik Reuterswärd. Det har inte varit möjligt att belägga att Anders Fredrik verkligen deltog i denna kupp, men det finns andra belägg för att han flera gånger med risk för sitt liv tog sig fram till Marie Antoinette med meddelanden i fängelset t.ex. i form av en matsedel. Att läsa om dessa äventyr i hans dagböcker är som att kliva in i Röda Nejlkans värld.

EN OMTYCKT PERSON

Anders Fredrik blev diplomat i både Haag och Wien och reser mycket mellan dessa städer och Sverige. Resor som företogs med häst och vagn och tog veckor i anspråk på mycket dåliga vägar. Efter ca 20 år återvänder han till Sverige och sina kära hemtrakter här i Småland bl.a. till gården Ekäng som ägdes av brodern Adam Ulrik. Han var en mycket omtyckt person och fick under sin karriär en mängd hedersuppdrag. Han levde i en tid i Europa och Sverige som kännetecknades av stora dramatiska politiska omvälvningar. Han träffade Gustaf III. Han var med vid franska revolutionen. Han träffade några år senare Napoleon Bonaparte. Kom till Sverige när Gustav IV Adolf var regent senare avsatt 1809 och lyckades undgå Axel von Fersens öde som ju blev stenad till döds av pöbeln och anklagad för mord på den danske tronpretendenten. Om detta skriver han dock inget i sina dagböcker trots att Axel von Fersen tillhörde hans närmaste vänner. Han fick dock senare hedersuppdraget av kungen att eskortera von Fersens syster grevinnan Sophie Piper, som satt fängslad på Vaxholms fästning till sitt hem Löfstad och skydda henne för överfall. Anders Fredrik tilldelades också Svärdsorden. Efter en tid var han trött

på "krig och politik" och tog avsked från sina diplomatiska och militära uppdrag och sökte sig till sina hemtrakter där han inköpte gården Rosenholm 1812.

SYNNERLIGEN SLÄTKÄR

Anders Fredrik blev en mäkta populär person vid släktträffarna. Alla ville ju höra om alla hans resor och äventyr i den stora världen. Han var synnerligen slätkär och var mån om sammanhållningen i släkten. Vid 58 års ålder gifte han sig med sin barndomsvän Johanna Maria Hoving. De fick inga barn. Här levde Anders Fredrik sina sista år – en mycket omtyckt godsägare som väl tog hand om sina underlydande och försvarade de fattigas rätt vid sockenstämman. Vid jordfästningen här i Lannaskede kyrka den 15 juni 1828 läste prostén ett vackert griftetal. Här citeras endast några rader:

"Salig Öfversten med uppriktigaste kärlek och wälvilja omfatta anhöriga och wänner. Och att han af dem alla lika ömt och uppriktigt älskades tillbaka. Han var en fader för sina underhafvande, en nyttig, verksam wälgörande Socken-Herre. Han förenade sin samtids civilisation med forntidens pålitliga redbarhet. Hans tal var godt och wälbetänkt. I sina löften war han tillförlitlig och oryggelig. I sina omdömen mild och skonsam. Han war munter men med den alwarsammehet och wärdighet som hans stånd och hans ålder fordrade"

Här står vi nu framför den nya gravstenen till minne av Översten och diplomaten Anders Fredrik Reuterswärd. Vi kan alla här närvarande från släktföreningen räkna honom som vår gemensamme

FARFARS- FARFARS -FARBRÖR

Eftersom han inte hade några arvingar tog hans tre bröder *Adam Ulrik*, *Per Emanuel* och *Pontus* över och skapade de 3 grenar som nu bildar stommen i det Reuterswärdska släktträdet.

Man kan därför kalla Anders Fredrik en gemensamhetssymbol för vår släkt och just beakta alla de goda och märkliga egenskaper som Anders Fredrik innehade som något som gått vidare genom generationerna och som genom den här minnestenen får påminna kommande släkten om den Reuterswärdska familjens goda rykte och spännande historia.

Resa till Lannaskede gamla kyrka

SAMT SLÄKTGÅRDAR DEN 5–6 JUNI 2004

Så kunde då äntligen den sedan länge av Styrelsen beslutade och planerade resan till Lannaskede gamla kyrka genomföras för att på plats närvara vid invigningen av den nya gravstenen över Anders Fredrik Reuterswärd! Mot bakgrund av att vi på vägen ner till Lannaskede skulle passera eller vara i omedelbar närhet till några av våra tidigare släktgårdar beslutades att vi samtidigt skulle besöka släktgårdarna Ekäng, Björnskog, Rosenholm samt Ramkvilla.

Programmet för de minnesrika två dagarna såg ut som följer:

PROGRAM

- Lördagen den 5 juni. Samling: klockan 0900.
- Avresa från Stockholm mot Mjölby, Boxholm, Sommen till Tranås.
- C:a 1230 lunch på Restaurang "Sjökrogen" nära Hätte camping vid sjön Sommen. Efter lunchen vidare från Tranås väg 131 mot Asby udde, Marek och besök på

Ekäng (Adam Ulrik Rd och senare sonen Per Adam Rd). Sista 100-talet meter fram till gården Ekäng eventuellt fotmarsch.

- Efter besök på Ekäng vidare färd ca 9 mil mot Sävsjö.
- Besök på Björnskog säteri (Per Emanuel Rd och Carl Gustaf Rd). Därefter i mån av tid, kondition och intresse besök Hultsjö k:a (Carl Gustaf Rd's gravplats).
- Efter dessa besök avfärd till Ullinge värdshus för middag och övernattnings. Ullinge Värdshus telefon 0381 – 81060. E-post: info@ullinge.se

SÖNDAGEN DEN 6 JUNI.

- Samling efter frukost i receptionen 0930 för avfärd till Lannaskede k:a.
- Klockan 1000 samling vid Anders Fredrik Rd's gravplats och ceremoni i samband med uppförandet av den nya gravstenen.
- C:a 1130 avresa till Anders Fredrik Rd's boställe Rosenholm.
- Avresa mot Ramkvilla och lunch på Ramkvilla Värdshus 1230-1300.
- Besök på Ramkvilla.
- C:a 1500 avfärd mot Stockholm

Innan besöket vid Lannaskede gamla kyrka hade vi tagit kontakt med personer som på ett eller annat sätt varit engagerade i frågan kring den nya gravstenen för att informera dem om tiden för den högtidliga ceremonin på Lannaskede gamla kyrkogård.

Följande personer var närvarande: Grete Kabell-Kjaer (mor till Fredrik och Harald) och nuvarande ägare till Rosenholm, Anders Fredrik Reuterswärds släktgård, Harald Kabell-Kjaer med hustru Annika samt barnen Peter och Elisabeth, Gustaf Svensson från Vetlanda-Posten.

Vid den nya gravstenen gjorde Ordföranden Gustav en resumé vad gäller historiken kring den nya gravstens tillkomst; hur frågan om en ny sten initierades i styrelsen samt om alla de förvecklingar som varit, framför allt under de senaste tio åren, innan så beslut om en ny gravsten kunde tagas. Gustav uttryckte ett varmt tack till de personer, som hjälpt och stött släktföreningen i detta arbete. Våra tankar gick speciellt till släktföreningens förre ordförande Per, som har en mycket stor del i att vi idag kan inviga Anders Fredriks nya gravsten. Läs Gustavs hela tal på sid 3.

Släktens huvudman Måns gjorde en mycket trevlig och kunnig historik över sändebudet och översten Anders Fredrik Reuterswärd; hans liv inom europeisk

politik, hans vänskap med Axel von Fersen och hur han slutligen mätt på politik drog sig tillbaka på sitt kära Rosenholm.

Här på Lannaskede gamla fridfulla kyrkogård denna vackra nationaldag kom vi alla åter till insikt om vilken stor man Anders Fredrik var!

Harald Kabell-Kjaer höll sedan ett kort anförande kring Anders Fredrik som godsägare, hur väl han tagit hand om sin personal på gården och i torpen omkring och därmed den aktning han rönt av bygdens invånare! Han berättade också att barnen inom Lannaskede församling samt grannförsamlingen Fröderyd i skolans historieundervisning får lära sig vem Anders Fredrik Reuterswärd var!

Efter den uppskattade ceremonin vidtog visning av Lannaskede gamla kyrka ledd av Gunilla Johansson, medlem i Fröderyds hembygdsförening. Lannaskede gamla kyrka är en av Sveriges äldsta romanska kyrkobyggnader. En exakt datering av medeltidskyrkan är inte möjlig, men allt talar för att den påbörjats under 1100-talets mitt. På platsen fanns redan då en kristen kyrkogård. I kyrkan som är helt underbar finns en kyrkoorgel som är landets äldsta fortfarande i bruk. I likhet med andra orglar från 1500- och 1600-talen har den s.k. cymbelstjärna, ett litet klockspel.

Beinner ni er på resa i dessa trakter, gör ett besök vid kyrkan och minnesstenen på Lannaskede gamla kyrkogård. Vägbeskrivning och karta finns i "REUTERSWÄRDSKA BOSTÄLLEN" på 1800-talet.

Bokens Del II – Småland av Göran Reuterswärd.

Om ni inte har boken finns den att rekvidrera från Släktföreningen. *Jan Patrik Reuterswärd (II)*

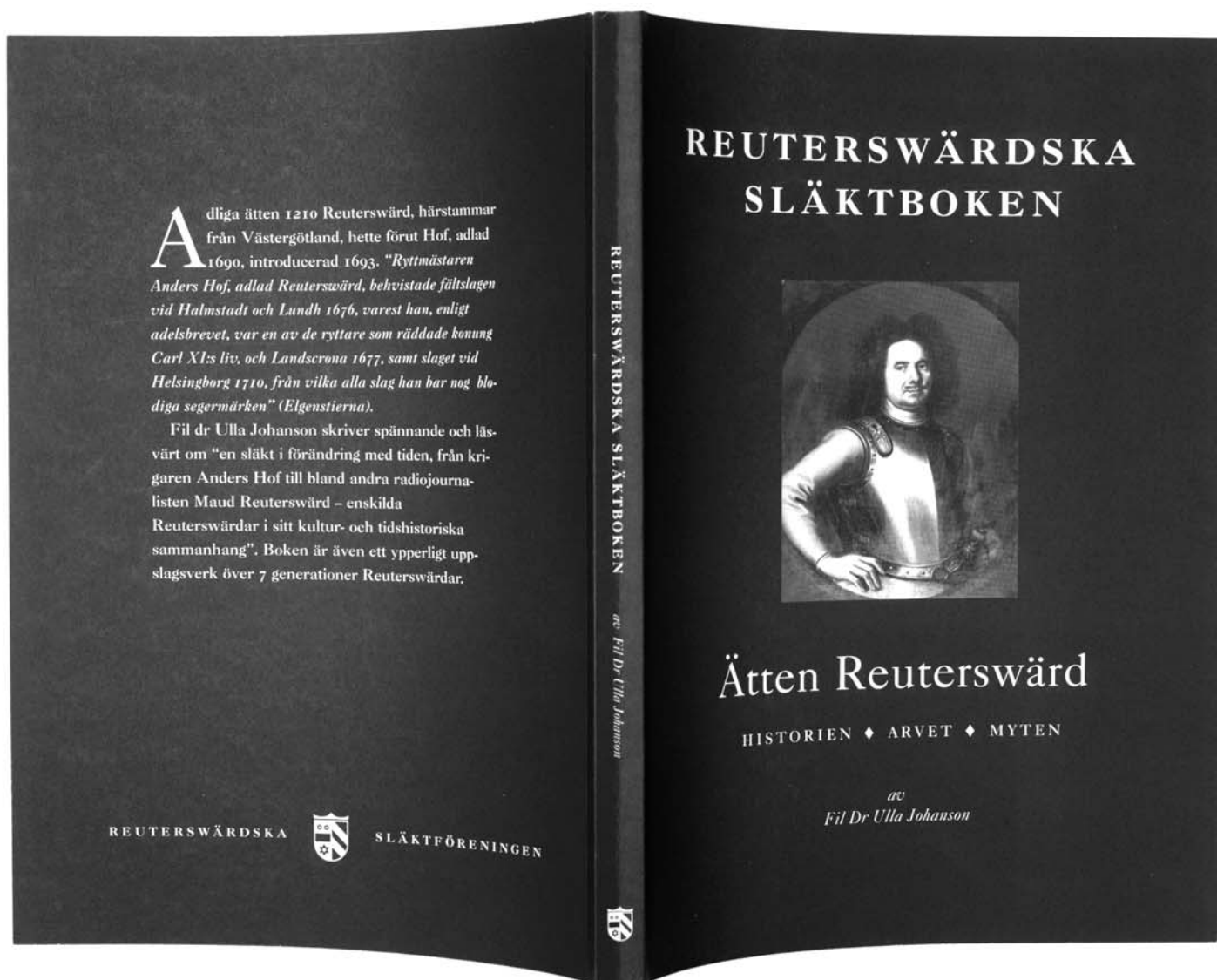

Harald Kabell-Kjaer höll ett kort anförande kring Anders Fredrik som godsägare.

*Anders Fredrik Reuterswärd (1756–1828)
överste och diplomat,
miniaturgravyr 7,8x6,9 av
G Chrétien efter Forunier,
Paris. (Nationalmuseum)*

Köp:

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTOKEN

Spännande läsning från pärm till pärm, 208 sidor med över 140 bilder.

Försäljes av:

Marina Reuterswärd

Rosornas väg 15, 182 38 Danderyd
tel och fax: 08-755 57 58
email: marina.reutersward@telia.com

Per Reuterswärd

Linnégatan 104, 115 25 Stockholm
tel: 08-660 87 85, fax: 08-660 12 09
email: per@reartek.se

Pris: 375 kronor inkl. porto och emballage.

Gruvingeniören i Kiruna

OLOF REUTERSWÄRD (III) 1880–1937

Överste Wilhelm Reuterswärd och hans andra hustru Carolinas äldste son Olof kom till Kiruna 1907 som andre och 1920 som förste gruvingenjör. Olof var född i Örebro, tog studenten i Linköping och studerade även i Österrike, Tyskland och USA. Han fick tillsammans med sin hustru Louise fyra barn (Carl, Eva, Fredrik och Erik). Olof hade ett omvittnat häftigt humör men blev trots det mycket omtyckt av de anställda vid LKAB, vilket nedanstående artikel "FRÅN BYGD OCH VILDMARK I LAPPLAND OCH VÄSTERBOTTEN"

(Luleå Stifts Julbok 1937, utdrag ur kapitlet "Kirunabilder" av Johannes Eklund) visar.

En högtid - ja, jag var inte med själv, men jag såg från mitt fönster så mycket av den, att den för mig blev den vackraste, jag sett i Kiruna.

En man hade gått hädan, en man, avhållen just därför att han var en man. Han var högste chefen näst disponenten för gruvbrytningen i Kiirunavaara och Luossavaara. Han var en häftig man. Såg han något, som han inte gillade, så lät han genast höra det, i skarpa och bestämda ord. Och för den som råkade ut för vreden var det bäst att tåga. Om han inte hade rent mjöl i påsen. För då fick han gärna säga emot. Och det upptogs väl. Fast många menade nog, att den höge chefen var alltför skarp och påstridig ibland. Men han var fri från svek och långsinthet. Hade lian lovat en sak, så stod han för den, om ock ensam. Hade lian i svidande ord sagt sin mening om ett slarv eller ett misstag, så var det glömt nästa dag.

DET SKULLE BLI BEGRAVNING

- - - Det spreds ett rykte i gruvan. »Han är död. Han kommer aldrig mera all gräla på oss. » Och sedan teg man. I gruvstugor och spårvagnar försjönk man i sina egna tankar. Vad döden är oss alla nära? Vem av oss orkar leva färdigt i detta tunga liv? De böjda grånade männen lika väl som de yngre tänkte mest på ett: »Han var en man. En man, som sade ifrån och en man att lita på».

Det skulle bli begravning. Skulle arbetarne vara med? De frågade bolagsledningen, och tillstånd lämnades gärna. Arbetarna ville, om ock på egen bekostnad, ha ledigt under begravningen. Och på förmiddagen den dagen stod det order i berget, att ville någon så ta ledigt under middagstimmarne, så fick han det. Och med förlust för många av ett halvt skifts avlöning gävo sig gruvans män iväg till staden.

Några av mina vänner skulle inställa sig i sorgehuset att delta i begravningståget. De ha berättat mig, att redan långt därifrån uppe på Hjalmar Lundbohmsvägen stod arbetarne i spalier på dubbla led på ömse sidor om

Olof Reuterswärd (III)

gatan och uppför backen till hemmet, därifrån tåget skulle utgå. Och så kom likvagnen med den hädangångne. Och så de närmast sörjande. Och efter dem jämte disponenten tre andra ur främsta ledningen. Så tjänstemännen. Och alltefter som alla passerade de fyra spalierleden, slöto dessa upp i tåget.

FRIA MÄN AV ARBETETS ADEL

Det var så jag såg dem från mitt fönster, där jag själv stod klädd, färdig att, efter att ha fått vara hemma en tid, ge mig iväg till sjukhuset igen. Vilken syn! Led efter led av arbetets män, i tung, ordnad, allvarlig demonstration. Skjutare och borrar och lastare och smeder och elektriker och schaktare och allt vad specialyrken de representera, dessa fria män av arbetets adel, dessa som själva bestämde, till vilka villkor och vilken tid de ville arbeta, i förhandlingar med dem, som ägde arbetsfältena. Böjda och trötta var somliga. Unga starka och oböjliga andra. Till och med några arbetarhustrur hade följt sina män och gingo vid deras sida i ledet. Men inga barn, inga flinande och oförstående ungdomar som i andra demonstrationståg. Och inga cigaretter. Ett djupt allvar, ja, sorg och saknad präglade allas drag.

Skulle de aldrig ta slut? Led efter led böljade fram.

Obevekligt. Jag har aldrig sett en sådan demonstration av sympati i Kiruna. Men så var också idag alla ense. Allas tankar var riktade på detta samma, på mannen som gått hädan, mannen av bördens adel, som främst av dem, men ock vid deras sida, blivit en man av arbetets adel.

Så skapade Kiruna gruvarbetare Olof Reuterswårds jordafärd till mitt, med tämlig säkerhet, mest gripande minne i Kiruna.

UR HÄFTET ”DE GÅVO FÄRG ÅT LIVET I KIRUNA”

(Hjalmar Falk, 1968), *sidorna 40-42*:

I skriften ”de gåvo färg åt livet i Kiruna” (Hjalmar Falk, 1968) kan man läsa om Olof Reuterswårds intensiva uttryck och helhjärtade engagemang.

I främsta ledet bland de män, vilka gåvo färg åt gruvarbetarnas liv den första tiden i Kiruna, märkes bergsingeniören Olof Reuterswård.

EN HÄFTIG MAN

Utan överdrift kan man säga, att det var en mycket häftig man. Om det var något, som han ogillade, så underlät han ej att framföra sina tankar därom. Och det brukade ej vara i några milda ordalag. Det var synd om den, som råkade ut för honom och verkligen hade felat på något sätt. Men den, som händelsevis råkade vara oskyldig och hade mod att försvara sig, den respekterades och det blev snart försoning. Det bör emellertid också framhållas, att den, som gjort ett fel eller begått ett misstag och fått en utskällning, han behövde ej vara rädd för någon långsinthet från sin chef. När de möttes någon dag senare var detta glömt och allt var som förut.

Rutger Olof Albert Reuterswård föddes i Örebro den 25 augusti 1880. Efter studentexamen i Linköping år 1898 följde studier vid Tekniska Högskolan i Stockholm, därifrån han utexaminerades som bergsingeniör år 1902. År 1903 blev han gruvmätare vid Gällivare Malmfält. Under de närmast följande åren företog han flera studieresor, bl.a. till Tyskland, Österrike och Amerika,

År 1907 blev han gruvingeniör i Kiruna samt var från år 1920 till sin bortgång förste gruvingeniör.

På sin tid var Reuterswård den av gruvarbetarne mest kände gestalten bland arbetsbefälet. När man minst anade det kunde han dyka upp på en arbetsplats och följa arbetets gång. Han var mycket noga med att föreskrifter såväl beträffande säkerhetsåtgärder som i övrigt till punkt och pricka följdes. Det berättas, att, när vagnen på hissbanan en gång skulle gå upp, kom ingenjör Reuterswård, men hisskonduktören vägrade honom stiga på, då vagnen var fullsatt, samt gav signal för uppgång. Konduktörens kamrater beredde honom på en grundlig utskällning och menade att det kanske ej skulle räcka med det. Han var nog en smula ”skakis”, när han kom ner igen och fick se ingenjören stå där och liksom vänta på honom. Men till hans stora överraskning blev det ej någon utskällning utan i stället några berömmande ord för att han följt sina föreskrifter.

Bostaden på Skolgatan 11, Kiruna. Foto från 2001.

Otaliga äro de anekdoter och episoder som berättas bland gamla gruvarbetare om konflikter, som de hade med den barske gruvingeniören, men de sluta vanligtvis med att tala om honom som en ”renhårig karl”.

Bland de finsktalande gruvarbetarna gick han under benämningen ”Rietasväarti”, dock icke i någon ond avsikt, ty de hade svårt att uttala den första delen av hans namn. ”Rietas” kan nämligen översättas med ”den onde”. Här kan därför ännu en gång tilläggas, att han var särskilt populär bland dessa gruvarbetare.

Mycket intresserad av friluftsliv var han och företog vintertid långa skidfärder samt sommartid fotvandringar till kommunens ödemarksbyar, där han var en välkänd och välsedd person. Ofta hade han någon bybo, vilken arbetade i Kiruna, som följeslagare. Nedskrivaren härav kunde någon gång under ungdomens strövtåg möta honom i ödemarken, långt borta från vägar och stigar. Vid dessa korta möten och av de få ord, som då växla- des, framgick alltid, att där ute i den fria naturen, där fann han verklig ro och trivsel.

FRAMFÖRDE SINA ÅSIKTER

När byrådirektör Sandström (Golvströms-Sandström) våren 1930 troddes vara försvunnen uppe i fjälltrakterna och skallgångsexpeditioner utrustades i Kiruna samt sändes upp till utgångspunkter efter Riksgränsbanan, lät han några av sina gruvarbetare, vilka voro vana fjällvandrare, få permission och var själv nere på järnvägsstationen och lämnade dem instruktioner.

Även det allmänna satte värde på hans arbetsförmåga och under två perioder på 1910-talet var han ledamot i kommunalnämnden, där han aldrig stack under stol med sina åsikter utan alltid framförde dem.

I början av år 1914 blev han landstormsområdesbefälhavare och fick som sådan mycket att uträtta redan hösten samma år vid mobiliseringen, då första världskriget bröt ut.

Hur aktad och värderad han var bland gruvarbetarna fick man ett tydligt bevis på, när dessa nåddes av

Forts. sid 11

Reuterswärdiska Släktföreningen tar nu ett stort steg - steget in i datoråldern. I och med detta nummer av Bulletinen förklarar vi högtidligt vår nya hemsida öppnad.

Internet är numera en del av vår vardag. Allt fler har tillgång till internet och många har det via bredband. Snart sagt all världens information finns att hitta på internet och för en snabbt växande skara är datorn det självklara första valet för att söka upplysningar.

Hittills har inte så mycket Reuterswärd-information stått att finna i världsnätverket - och ännu mindre om släktföreningen. Det är nu dags att ändra på detta, så styrelsen har beslutat att starta en webbsida för släktföreningen.

Vi är medvetna om att alla inte kan eller vill använda internet - och att detta gäller främst den äldre generationen. De traditionella informationsvägarna - bland dem Bulletinen - kommer därför självklart inte att överges. Å andra sidan kan ett modernare forum förhoppningsvis locka även de yngre till ett större intresse för släktföreningen, vår släkt och dess historia.

Internet är ett snabbt och interaktivt medium. Här finns möjlighet till blixtsnabb information och att enkelt låta hela släkten ta del av och dela med sig av Reuterswärdiska bilder, texter och annat.

Vi har diskuterat avancerade lösningar för webbsidan, men kommit fram till att det bästa är att börja

enkelt, i liten skala. Det går sedan att bygga på allt eftersom med fler möjligheter. Förhoppningen är att alla Reuterswärdar så småningom ska känna sig hemma på hemsidan.

NYHETER OCH AKTUELL INFORMATION

Du kommer att kunna hitta nyheter och aktuell information, släkthistoria, släktträd, uppgifter om föreningens styrelse och funktionärer, bilder, släkstmötesinformation, gamla nummer av Bulletinen, stipendieansökningsformulär och mycket mer - det är du som bestämmer!

* Är det något du saknar?

Hör av dig - e-postlänkar finns på sidan.

* Skulle du vilja bidra med något?

Hör av dig - e-postlänkar finns på sidan.

* Har du något intressant släktminne, en bild eller en text, som andra kan ha glädje av liggande?

Skicka in det - e-postlänkar finns på sidan.

* Vill du hjälpa till på något sätt?

Hör av dig - e-postlänkar finns på sidan.

* Har du något ärende till styrelsen?

Hör av dig - e-postlänkar finns på sidan.

Vi skulle dessutom vilja samla in e-postadresser till så många släktmedlemmar som möjligt. Dessa kan så småningom användas för snabba och billiga utskick med aktuell information. Om du är intresserad av detta kommer det att finnas ett anmälningsskema på våra sidor.

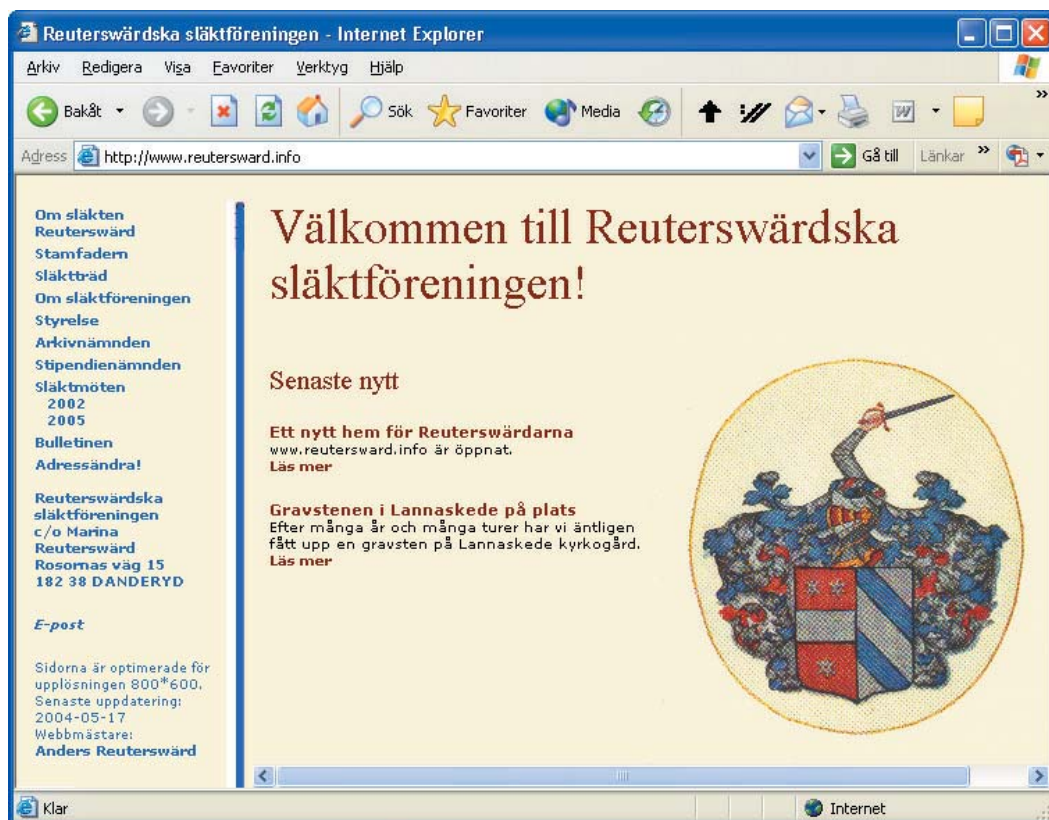
Webbadressen är:
www.reutersward.info

Skulle styrelsen finna det lämpligt att lösenordsskydda vissa delar av materialet för att göra det åtkomligt enbart för Reuterswärdiska ögon kommer detta lösenord att vara:

[REDACTED]

Härmed klipper vi bandet och förklarar **www.reutersward.info** öppnat!

Anders
Reuterswärd (III)
Tillförordnad
webbmästare

Magister i Stressprevention

MARIE REUTERSWÄRD (II)

Efter snart ett år på skolbänken blir jag i sommar, en av landets första "magistrar i stressprevention". Det är en ny utbildning på Karolinska Institutet som Töres Theorell, en av våra största stressforskare, startat eftersom efterfrågan av den här typen av kunskap är stor. Det finns massor av utbildningar i stress och ohälsa men hittills har ingen funnits på högskolenivå. Det handlar om den stora ohälsan, det vi läser om och hör på radio, tv nästan varje dag. Preventionen är något man inte talat lika mycket om som behandling och rehabilitering. Att förhindra en sjukdom innan den bryter ut sparar oerhört mycket tid och pengar för individ och samhälle. Det finns en stor grupp människor som ligger i spannet mellan frisk – sjuk, där kan man göra mycket. Att få människor att lyssna på sina signaler i tid, ändra på beteenden, livsmönster, kost, fysisk aktivitet, återhämtning och upptäcka "vad är stressorer för mig".

De flesta vet vad som är bra och inte men det gäller att lägga om sin livsföring om man ligger i riskzonen.

INTRESSERAD AV HÄLSA OCH STRESS

Jag har länge varit intresserad av hälsa och stress. Med min bakgrund med 30 års erfarenhet i vården och som narkosköterska vill jag använda min erfarenhet och ändra nisch från att arbeta med det sjuka till att arbeta med att förhindra sjukdom.

Den här utbildningen leder inte till en given position eftersom den är så ny. Jag vet inte riktigt hur jag kommer att arbeta i framtiden t.ex. på företagshälsovård eller som en konsult i någon typ av konsulting...

Jag måste givetvis i början finnas i någon typ av sammanhang där flera aktörer finns med, för det är ofta det som fattas i dagens behandlingar. Människor träffar en läkare på vårdcentralen och sedan skickas vidare till någon annan t.ex. en sjukgymnast osv. Kommunikationen mellan aktörerna är väldigt dålig och därav också resultatet. Kan man sammanföra aktörerna på ett ställe dit patienten kommer underlättar det på alla sätt. De

olika kategorierna t.ex. läkare, sjukgymnast, naprapat, beteendevetare, massör, akupunktör o.s.v... träffar patienten och kan sedan tillsammans konferera om vilken behandling/prevention är bäst för just den här individen. Istället för att patienten skickas från det ena stället till det andra.

Det här är min vision om framtida vård när det gäller framförallt psykisk ohälsa vilket en stor del står för när det gäller de sjukskrivna. Psykisk ohälsa, om den pågår länge drar givetvis med sig även fysisk ohälsa.

Sista delen på utbildningen arbetar vi med våra uppsatser och jag skriver om ungdomar och stress, vilket också är ett stort kapitel. De är ju vår framtid och om ungdomar redan så tidigt uppvisar symtom på stress undrar man hur ska det bli i framtiden?

Forts. från sid. 9

budet om hans bortgång. Han avled hastigt den 10 maj 1937. Ett uttryck, som ofta fälldes under diskussioner de närmast följande dagarna var: "Han var en man. En man, som kunde säga ifrån, men också en man som man alltid kunde lita på."

Den dag han jordfästes var det ganska tyst i gruvan, ty flertalet av gruvarbetarna tog ledigt och samlades utanför den bortgångnes hem och längs den väg kistan

fördes till kyrkan för jordfästningen. Allt eftersom sorgetaget skred fram, slöto de upp och följde tysta sin bortgångne chef.

Det är få, som fått sitt minne hyllat på ett så gripande sätt som Olof Reuterswärd. Genom sin börd var han adelsman, men denna enastående hyllning visade, att han även kom att tillhöra arbetets adel.

Ovan: Lammaskede gamla kyrka från 1100-talets mitt

Nedan: Rosenholm Säteri (Rd 1812-1844) Anders Fredrik Rds boställe.

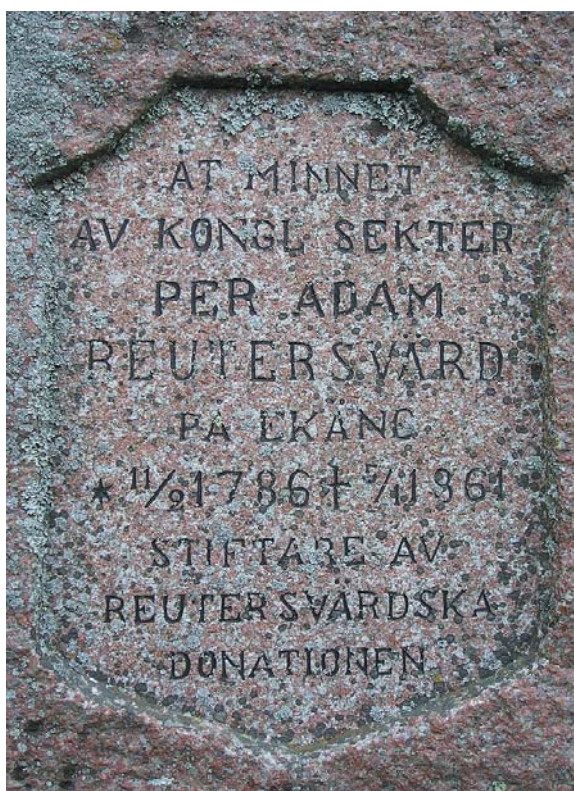
Ovan Björnskogs Säteri (Rd 1785-1865) Huvudbyggnad från 1750. Nedan: När Carl Gustav Rd återvänder från krigstjänst 1814 som 23-åring planterade han ett antal ekar på gården, varav denna bär minnesplakett

Ovan: Ekäng Säteri (Rd 1783-1861).

Nedan: Minnessten över Per Adam Rd 1786-1861 på Asby kyrkogård. Stenen bekostad och rest av en kommunal stiftelse som skapats genom Per Adams donation av Ekäng/Hårsnäs.

Nedan: Fredrik Anders Reuterswårds 17 27/11 80-18 6/4 58 gravsten på Ramkvilla Kyrkogård. Gustav Wilhelm och Peter gör sitt bästa för att rengöra stenen så texten blir synlig, vilket lyckades riktigt bra.

Interiör från Lannaskede gamla kyrka

Ovan t.v.: Sveriges äldsta kyrkorgel fortfarande i bruk finns i Lannaskede gamla kyrka. Ovan t.h.: kyrkans vackra väggmålningar. T.h. Predikstolen tillverkades på 1600-talets mitt. Den är till viss del gjord av en känd bildhuggare från Borås, mästare Anders Ekeberg.

Flicka i Frankfurt

FELICIA REUTERSWÄRD, DOTTER TILL MARIE RD (II)

Mitt namn är Felicia, en 26 år gammal (eller ung...) flicka i Frankfurt.

Jag är född 1977 och uppvuxen i Djursholm utanför Stockholm tillsammans med min mamma, styvpappa och tre ganska yviga yngre bröder. Min tyskfödde pappa, vars vägar vid ung ålder korsade min förtrollande vackra svenska mammas, bodde på den tiden i Schweiz och i Tyskland. Mamma och pappa levde ihop i 10 år och skilde sig när jag och min lillebror var ganska små. Detta betydde att jul och andra lov spenderades i utlandet.

Jag blev en berest liten flicka redan vid fem års ålder. Tuff med liten väska på ryggen och stor namnskylt på bröstet irrade jag runt på Europas flygplatser med snälla flygvärdinnor i hälarna och en smått orolig mamma hemma i villaförorten. Att resa och uppleva världens alla hörn blev min naturliga livsstil.

MITT LIVS ÄVENTYR

Efter studentexamen 1996 var det därför dags att lämna den trygga villaförorten och dra iväg på mitt livs äventyr.

Första anhalten i min utforskning av världen var ett snötäckt och soligt berg i östra Frankrike, Val d'Isère. Där slet jag på barer om nätterna för att kunna njuta av en helt fantastisk skidåkning om dagarna. Där stannade jag i c:a 3 månader

Därefter bar det av till faderslandet, med destination Heidelberg, för att inskaffa insikt i den tyska halvan av mig själv. Jag gick och läste tyska med en massa andra studenter från världens hörn i 3 månader, sedan blev jag kvar ett halvår till för jag fick arbete som expedit på H&M

Att vara svensk i Tyskland var och är lätt som en plätt. "Ah Schweden! Pippi Langstrumpf, blonde Mädchen und IKEA (Idioten Kaufen Einfach Alles)" Jag väljer att inte kommentera...

Min underbara resa genom Europa avslutades abrupt av trycket från mor och far att göra något vettigt av mitt liv. Jag tog mitt pick och pack och for till London, till en liten trevlig villaförort; Buckingham... Nästan precis som hemma.

DOWN UNDER

Efter två års hårda studier där, i ekonomi och management, tog jag livet i mina egna händer (jag var ju ändå 22 år ung) och styrde kosan till "the land down under" (Australien). Ett år fylldes av avslappnande barbecues och no worries. En härlig tid!! Lite ströjobb på caféer blev min försörjning där.

Tillbaka till Tyskland, Frankfurt, och allvaret, där fick jag arbete som assistent, på ett företag som arrange-

rar golftävlingar, under ett år. Sedan två år tillbaka (2002) arbetar jag på H&M (igen!) Jag trivs jättebra med mitt jobb, som handlar om att anställa personal och hjälpa till att starta upp nya affärer i hela Tyskland så även här blir det mycket resande. Jag bor i ett s.k. WG (Wohngemeinschaft) och det är ett mycket vanligt levnadssätt i Tyskland. Man hyr en våning tillsammans med några andra unga människor. På kvällarna umgås jag mest med den svenska maffian i Frankfurt (ett roligt ungt gäng, precis som jag själv, som valt att upptäcka världen).

Jag är och förblir helt enkelt en vanlig svensk 26 åring bosatt i Tyskland. En sak kan jag lova, min upptäcktsfärd är inte slut än – har just nu i dagarna fått erbjudande att åka till Canada i maj för H&M och åker 1/5!!!)

Felicia Reuterswärd Schneider (II)

Fågel Fenix i Gamla Sta'n

LENNART REUTERSWÄRD (II)

Ordförande Gustav har animerat mig att berätta om återuppståndna, antika sidendukar och porslin, kimonos och kalligrafi från min Pappa Thorstens affär Japanska Magasinet och från Märta Reuterswärds ateljé.

Man får en känsla av Venedig off season när man vandrar längs de smala gränderna i Gamla Sta'n en söndag förmiddag; litet bråte, litet skräp flyter omkring - och så: skyltfönster efter skyltfönster med de mest förbluffande och utsökta och originella ting. Själv har mitt kusinbarn, konstnären Märta (dotter till Blanche Hallström, 1918-53) och jag fått förmånen att pryda ett av dessa fönster med antika dukar och porslin från kejsartidens Kina. Märta har visat sina kalligrafier, målade med en artistisk touche som inte står kineserna efter.

Jag minns hur min då 72-årige Pappa berättade för mig att han skulle sätta upp en riktig affär i före detta sybehörsbutiken Carina i korsningen Kommendörsgatan/Grev Turegatan i Stockholm. Han övertog inventarier, leverantörer och know-how från Eskil Artberg, som hade dragit sig tillbaka till "Månssons lager" på Skeppargatan. Så kunde min Far debutera som affärsman i september 1955. Farbror Åke (en annan av de tio bröderna från Växjö) bodde inte långt från affären, på Kommendörsgatan 31, och hade varnat med sin mest gravlika stämma för denna verksamhet. Men min käre Far lät sig inte avskräckas utan byggde upp en allt större kundkrets.

ALLA BLEV VÄNLIGT OMHÄNDERTAGNA

"Fina" damer och herrar från Östermalm, konstfackelever, kineser och japaner, samlare och experter - alla blev vänligt omhändertagna av Pappa Thorsten. Porslin, keramik, buddastatyer, kakemoner och makemoner, tsu-bor (parerplåtar till svärd) och netsuke (dosor för keramik och diverse pulver), rökelse och papperssnäckor, té och Marukin soja, träsnitt och rispappersmålningar, allt visades fram med samma sympati och sakkunskap. På detta sätt kunde Thorsten förverkliga en gammal dröm som föddes i hans ungdom i Bostons Chinatown och som sedan stod upp som en fågel Fenix efter ett halvt sekel.

Det var alltid lika spännande att följa med till Frihamnen eller Stadsgården och hämta lådor från Japan eller Kina och sedan se Pappa klippa de starka järnbanden och bända upp lådorna med kofot för att sedan plocka upp Fjärran Österns vackraste och mest förbluffande ting.

Framåt jularna kulminerade kundtillströmningen och jag brukade hjälpa till att visa, berätta och sälja. På kvällarna räknade vi dagskassorna och Pappa Thorsten

Lennart och Märta Reuterswärd.

lade upp allt tjockare och tjockare sedelbuntar.

Vilken förmån är det då inte att få disponera ett galleri i Gamla Sta'n och ställa ut de föremål från Japan och Kina som jag har haft kvar sedan 70-talet. Nu stod Mandarindukar och Kuang Hsü-fat upp igen som fågel Fenix ackompanjerade av Märtas kalligrafier och egenhändigt sydda kimonos. Märta är en veritabel universaltalang på det kreativa området: hon producerar målningar i olika tekniker, skapar olika typer av klädesplagg, slår in böcker i omslag med bilder och text och gör små babyskulpturer som vi också ställde ut. Tack och lov fick jag små försynta vinkar av henne hur våra respektive föremål bäst skulle framhävas.

SLÄKTINGAR OCH VÄNNER STRÖMMAR TILL

Nu strömmade det till släktingar och vänner, grannar och kollegor med sin kulmen på helgerna. Ett par experter från kinesiska ambassaden snodde också runt blixtnabbt och korrigerade någon kejsarperiod. Vår släkting, konstprofessor Patriks (med bland annat sepulkral konst och Jesu liv i konsten) änka Michaela (född Topelius) kom in och skänkte mig ett lösbladslexikon med japanska bokstäver, som på sin tid hade använts av envoyén Patrik (med de sex stycken begåvade sönerna).

En god vän till min ex-hustru kom in och berättade, att hon som småflicka hade kommit in i Japanska Magasinet och blivit så vänligt mottagen av innehavaren som visat henne runt bland alla Fjärran Österns vackra föremål och konstverk. Och så sluter sig en cirkel när sedan innehavarens son visar henne något av detta, förhoppningsvis med samma vänlighet som sin far.

Lennart Reuterswärd

Uppmärksamhet lokalnyhet

SAXAT UR VETLANDA-POSTEN DEN 1 JUNI 2004

VETLANDA KOMMUN

Minnessten efter Reuterswärd äntligen på plats

Bild: HÅKAN THOLÅS

Nu finns den uppsatt på Lannaskede gamla kyrkogård, minnesstenen för familjen Reuterswärd. Stig-Göran Fransson och hans kolleger i kyrkorådet gör i dag den tolkningen att Reuterswärd har betalat för sin gravplats så att den ska stå där för all framtid.

LANDSBRO

En nästan tio års strid är över.

Nu har Reuterswärd ska släktföreningen fått sin minnessten uppsatt på Lannaskede gamla kyrkogård.

– Vi har nu gjort den tolkningen att Reuterswärd betalde för en evig gravplats, säger Stig-Göran Fransson kyrkorådsledamot i Lannaskede kyrkliga samfällighet.

Historien började när släktingar till Anders Fredrik Reuterswärd (1756–1828) och hans maka Maria (1767–1864) upptäckte att nämnda personers gravsten inte längre fanns uppställd på Lannaskede gamla kyrkas kyrkogård.

Reuterswärd ska släktföreningen ansåg nämligen att man köpt en gravplats för evig framtid.

– Men så är det ju inte. Numera köper man en gravplats för 25 år, men förr i tiden var det 50 år, säger Stig-Göran Fransson som då satt som ordförande i kyrkorådet, men som nu är ledamot.

Reuterswärd ska släktförening drog frågan vidare till riksantikvarieämbetet och landsantikvarien i Jönköpings län som valde att överlämna ärendet till kulturmiljöenheten vid länsstyrelsen i Jönkö-

Förutom Anders Fredrik Reuterswärd så vilade även hans hustru Maria i samma grav. Vem den tredje personen, Gustava Torpadius, är vet dock inte Stig-Göran Fransson.

ping. Detta var 1995. Landsantikvarien Per-Olof Ringqvist ansåg det vara lämpligt att Reuterswärd ska släktföreningen skulle få sätta upp en minnessten, men kyrkorådet i Lannaskede kyrkliga samfällighet gav sig inte – eller som man skrev i ett protokoll från den 20 juni 1995:

”Kyrkorådet anser att det ur lokalhistorisk synpunkt ej finns tillräckliga skäl för att sätta upp minnesstenen”.

Reuterswärd ska släktföreningen tog då kontakt med en advokatbyrå vilken bad kyrkorådet att ompröva sitt beslut.

Protokoll i Vadstena

Då beslutades att Stig-Göran Fransson, tillsammans med förvaltningsassistenten Inga Johansson, i arkivet skulle undersöka vilka handlingar som fanns angående nämnda gravplats.

– Men vi kunde inte hitta någonting. På den tiden när den aktuella gravsättningen hölls var det inte vanligt att man förde gravbrev och gravbok, säger Stig-Göran Fransson som därefter tog kontakt med församlingsförbundets jurist som i sin tur har varit i kontakt med landsarkivet i Vadstena där man hittat ett sockenprotokoll från den 13 maj 1827, alltså året innan

Anders Fredrik Reuterswärd avled.

Betalade 100 riksdaler

Där står bland annat följande:

”Herr Öfversten och Riddaren Fredr. Reuterswärd i Rosenhof begärte för sig och sin familje serskild begravningsplan af 10 kvadrat-alnars rymd mellan Kläckstapel och Ringmuren – Denna begäran blef af Församlingen enhälligt beviljad”.

För detta betalade Anders Fredrik Reuterswärd 100 ”riksdaler” vilka lades till församlingens fattigkassa.

– Det var en mycket stor summa pengar på den tiden och av den att döma så skulle Reuterswärd därmed ha sin gravplats för eviga tider. Det är den tolkning vi gör i dag, säger Stig-Göran Fransson.

Och under pingsthelgen kom en minnessten upp på kyrkogården.

– Vi har egentligen inte en aning om var den första stenen stod, men troligtvis ligger den här platsen, mellan klockstapel och den västra ringmuren, mycket nära den ursprungliga. Här fanns det också två gravplatser lediga, säger Fransson.

Leif Hedberg

leif.hedberg@smt.se 0383-763217

Förändringar inom släktföreningen

SEDAN JUNI 2003

Avlidna

Eva Reuterswärd f.Tengbom (I) f. 1918
avled 2003-07-22

Ulla Reuterswärd –Wirén (II) f. 1917
avled 2003-09-28

Ingångna äktenskap

Pontus Reuterswärd (11) och Ann Marie Belfrage
2002-12-27

Födda

En dotter *Siri* Åsa född 2003-04-02 till Dan Reuterswärd
(1) och Susann f. Larsson

Vår äldsta släktmedlem

Släktens äldsta medlem är en kvinna – Maj af Sandeberg
(II) fd Rd som fyllde 96 år den 20 maj 2004.

Släktföreningen

har 334 medlemmar per 2004-04-30, 40 % är bosatta i
Stockholms stad o län. Cirka 18 % bor utomlands och vi
finner dem i Norge, England, Skottland, Frankrike, Tysk-
land, Schweiz, Spanien, Sydafrika, USA, Argentina, Aus-
tralien och Nya Zeeland

**Styrelsen vill påminna om att Riddarhuset
varje år delar ut ett stort antal stipendier
enligt de olika Stiftelsernas statuter.**

Släktmedlemmar som tillhör ätten

Reuterswärd är berättigade söka.

**För information och ansökningsblankett se
Riddarhusets hemsida www.riddarhuset.se**

**Styrelsen vill gärna uppmana
alla släktmedlemmar
att komma med bidrag
till Bulletinen.**

**Tala om vad Ni vill läsa om.
Kom med både ris och ros.**

Släktmötet 2005

*Kommer att avhållas på
Riddarhuset*

LÖRDAGEN DEN

15 OKTOBER 2005

*Reservera helgen 15–16
oktober redan nu!*

GLÖM EJ

**att anmäla förändringar, gifter-
mål, dödsfall, födslar och
adressändringar till sekre-
teraren Marina Reuterswärd.**

**Ett stort antal Bulletiner kommer
i retur – en onödig kostnad
och merarbete.**

**Det går bra att ringa eller faxa
på 08-755 57 58
eller maila till:**

marina.reutersward@telia.com

**Du kan också adressändra på
vår hemsida**

www.reutersward.info

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2003-2005

ADRESSLISTA

Gustav Reuterswärd (III)
Ordförande

Örnstigen 100 Tranholmen
182 75 Stocksund

bostad 08-624 20 56
arbete 08-555 48 475
mobil 070 570 84 24
g.reuterswrd@telia.com

Marie Reuterswärd (II)
Vice ordförande

Svalnäsvägen 24
182 63 Djursholm

bostad 08-755 84 35
mobil 070 755 99 32
mariereutersward@hotmail.com

Marina Reuterswärd (II)
Sekreterare

Rosornas Väg 15
182 38 Danderyd

bostad / fax 08-7555758
mobil 070 756 42 88
marina.reutersward@telia.com

Wilhelm Reuterswärd (III)
Skattmästare

Norrkroken 22
181 65 Lidingö

bostad/fax 08-766 62 63
mobil 070 593 94 14
wilhelmr@algonet.se

Peter Reuterswärd (III)
Ord. ledamot

Polhemsgatan 31
112 30 Stockholm

bostad 08-653 86 88
arbete 08-681 56 00
mobil 070 319 04 85
peter.reutersward@home.se

SUPPLEANTER

Jan Patrik Reuterswärd (II)

Stureplatån 29
181 32 Lidingö

bostad 08-767 68 56
mobil 070 545 94 12
reuters@telia.com

Måns Reuterswärd (I)

Roddargatan 5
185 34 Vaxholm

bostad 08-541 322 81
fax 08-541 306 45
mans@reutersward.se

Anders Reuterswärd (III)

Runsavägen 44
168 54 Bromma

bostad 08-37 22 52
arbete 08 -445 82 82
fax 08-445 82 83
mobil 070 772 89 16
anders@reutersward.nu

REVISORER

Claes Reuterswärd (III)

Bergdalsgatan 22
582 45 Linköping

bostad 013- 14 26 71
clare@inr.liu.se

Nils Fredrik Reuterswärd (III)

Smedbacksgatan 7
115 39 Stockholm

arbete 0706 351 066
nils.reutersward@telia.com

ARKIVNÄMND

Marina Reuterswärd (II)

se ovan

se ovan

Carl R Reuterswärd (II)

Disavägen 2
182 63 Djursholm

08-755 89 07

STIPENDIENÄMND

Patrik O. Reuterswärd (I)
Sammankallande

Ekebydalsvägen 2
182 65 Djursholm

bostad 08-755 16 62
arbete 08-674 17 37
famreutersward@yahoo.se
patrik.reutersward@corr-institute.se

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

